

JAN MARIUSZ IZDEBSKI
PIOTR ZACHARCZUK

WARUNKI WYKONYWANIA DZIAŁALNOŚCI W ZAKRESIE MIĘDZYNARODOWEGO OBROTU ODPADAMI

Warunki w zakresie transgranicznego obrotu odpadami regulują zarówno przepisy wspólnotowe, jak i krajowe. Wynika to stąd, iż w momencie uzyskania przez Polskę członkostwa w strukturach Unii Europejskiej nastąpiła konieczność bezpośredniego stosowania rozporządzeń wspólnotowych, które – w odróżnieniu od dyrektyw – nie podlegają transformacji do prawa krajowego. Sytuacja ta spowodowała uchYLENIE stosownych przepisów krajowych¹. Obecnie przepisy prawa krajowego regulują tylko te kwestie, które nie zostały uregulowane w rozporządzeniach Unii Europejskiej. Aktualny stan prawny pozostawia wiele wątpliwości co do spójności systemu przepisów regulującego warunki wykonywania tego rodzaju działalności.

Zasady międzynarodowego obrotu odpadami regulują: rozporządzenie Rady nr 259/93/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar², rozporządzenie Rady nr 1420/99/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. ustanawiające wspólne zasady i procedury stosowane do wysyłek niektórych rodzajów

---

Dr JAN MARIUSZ IZDEBSKI – adiunkt Katedry Nauki Administracji Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL; adres do korespondencji: Al. Raławickie 14, 20-950 Lublin.

Dr PIOTR ZACHARCZUK – asystent Katedry Nauki Administracji Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL; adres do korespondencji: Al. Raławickie 14, 20-950 Lublin.

¹ J. J e r z m a ń s k i, *Brak stabilności prawa*, „Prawo i Środowisko”, 2003, nr 4, s. 56.

² Dz. Urz. WE L 30 z 1993, s. 1-28.

odpadów do niektórych krajów nie należących do OECD³ oraz rozporządzenie Komisji nr 1547/1999/WE z dnia 12 lipca 1999 r. określające procedury kontrolne na mocy rozporządzenia Rady nr 259/93/EWG, mające zastosowanie do wysyłek niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów, do których nie ma zastosowania decyzja OECD C(92)39⁴. Rozporządzenie 259/93 zostało wprowadzone w celu realizacji zobowiązań wynikających głównie z Konwencji Bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych⁵ oraz ujednoczenia wewnętrznych reguł postępowania z regułami wynikającymi z decyzji Rady OECD C(92)39 (Final) w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do operacji odzysku⁶.

Niektóre kwestie regulują przepisy krajowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej. W Polsce podstawowym aktem prawnym w tym zakresie jest ustawa z dnia 30 lipca 2004 r. o międzynarodowym obrocie odpadami (dalej skrót: u.m.o.o.)⁷, która określa ramy instytucjonalne, organizacyjne do wykonywania zadań z zakresu międzynarodowego obrotu odpadami, a także zawiera samą definicję międzynarodowego obrotu odpadami. Zgodnie z przepisem art. 2 ustawy, międzynarodowy obrót odpadami polega na przywozie odpadów z zagranicy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przewozie odpadów pochodzących z zagranicy przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wywozie odpadów za granicę z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Podkreślić należy, iż taki sposób uregulowania zagadnienia ma w zasadzie zapewnić całkowitą spójność zasad postępowania w dziedzinie transgranicznego obrotu odpadami.

Rozporządzenie jest w zasadzie aktem prawnym opisującym w sposób szczegółowy rozbudowane procedury kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów. Podstawowym celem wydania tego aktu prawnego jest ustalenie jednolitych zasad wymiany informacji pomiędzy ściśle określonymi, tzw. kompetentnymi władzami. Władze te są wyznaczone w poszczególnych państwach członkowskich, a informacja o ich wyznaczeniu (nazwa, adres,

---

³ Dz. Urz. WE L 166 z 1999, s. 6-28.

⁴ Dz. Urz. WE L 185 z 1999, s. 1-33.

⁵ Konwencja Bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, sporządzona w Bazylei dnia 22 marca 1989 r. (Dz. U. 1995, nr 19, poz. 88).

⁶ B. K ł o p o t e k, *Negocjacyjne zobowiązania Polski w zakresie gospodarki odpadami*, „Prawo i Środowisko”, 2003, nr 4, s. 61.

⁷ Dz. U. nr 191, poz. 1956.

numery telefonu i faksu) są podawane przez Komisję Europejską do wiadomości wszystkich krajów członkowskich. Tryb wyznaczania władz i ich usytuowanie jest w pełni sprawą wewnętrzną każdego kraju członkowskiego i zależy jedynie od jego decyzji⁸. W Polsce zgodnie z u.m.o.o. podstawowym organem w sprawie międzynarodowego obrotu odpadami jest Główny Inspektor Ochrony Środowiska, który w przypadkach wskazanych w rozporządzeniach UE jest właściwym organem w sprawach wysyłki, miejsca przeznaczenia, tranzytu oraz właściwym organem do udostępniania informacji i prowadzenia doradztwa w zakresie międzynarodowego obrotu odpadami. Uprawnienia w tym zakresie ma także wojewódzki inspektor ochrony środowiska, który sprawuje kontrolę nad prawidłowością gospodarki odpadami będącymi przedmiotem międzynarodowego obrotu odpadami, w szczególności w miejscach ich pochodzenia i przeznaczenia. Takie rozwiązanie, przewidziane w polskim prawie, ma na celu umożliwienie wsparcia działań Głównego Inspektora w zakresie kontroli obrotu międzynarodowego, ponieważ bezpośrednie wykonywanie w terenie zadań kontrolnych przez Głównego Inspektora w tym zakresie byłoby praktycznie niemożliwe ze względu na potencjalną skalę międzynarodowego obrotu odpadami⁹.

Zasadniczym elementem konstrukcji rozporządzenia 259/93 jest ustanowienie trzech różnych poziomów kontroli dla trzech grup odpadów wymienionych w załącznikach: zielonej listy odpadów, bursztynowej listy odpadów, czerwonej listy odpadów.

Odpady należące do listy zielonej mogą być przemieszczane na podstawie zwykłych procedur handlowych, tzn. bez udziału władz właściwych w sprawach ochrony środowiska. Jedynym wymogiem zastosowania tej zasady jest przeznaczenie takich odpadów do operacji odzysku.

Wysyłka za granicę odpadów z listy bursztynowej wymaga powiadomienia o takim zamiarze właściwej władzy kraju przeznaczenia oraz władz kraju wysyłki i krajów tranzytowych, a nadto odbiorcy. Dla usprawnienia wymiany informacji, powiadomień dokonuje się na formularzu według wzoru określonego w rozporządzeniu ministra środowiska z dnia 30 września 2004 r. w sprawie określenia wzoru listu przewozowego stosowanego w między-

---

⁸ W. Ś w i ą t e k, *Transgraniczny obrót odpadami*, „Odpady i Środowisko”, 2001, nr 4, s. 27.

⁹ M. D u c z m a l, *Międzynarodowy obrót odpadami*, „Prawo i Środowisko”, 2004, nr 2, s. 94-95.

dowym obrocie odpadami¹⁰. Rozporządzenie to uwzględnia zakres niezbędnych danych, wynikający z decyzji Komisji 94/777/WE z dnia 24 listopada 1994 r. dotyczącej standardowego listu przewozowego, określonego w rozporządzeniu Rady nr 259/93/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar¹¹. Przyjętą w rozporządzeniu 259/93 zasadą jest bezpośrednie przekazywanie zgłoszenia o wywozie odpadów przez przesyłającego do właściwego organu kraju przeznaczenia. Główny Inspektor Ochrony Środowiska może przejąć ten obowiązek od zgłaszającego w drodze postanowienia, przy czym na postanowienie w tej sprawie nie służy zażalenie¹².

Z chwilą powiadomienia rozpoczyna się procedura, której przebieg jest również ściśle określony. Władza państwa przeznaczenia ma obowiązek w ciągu trzech dni roboczych potwierdzić przyjęcie powiadomienia i poinformować o tym pozostałych odbiorców notyfikacji. Następnie, w ciągu 30 dni (od wysłania potwierdzenia), władza kraju przeznaczenia może wysunąć umotywowany sprzeciw co do zamierzonego przesyłania odpadów. Jednocześnie wszystkie inne kompetentne władze mają 20 dni (od wysłania potwierdzenia) na podanie warunków dotyczących transportu odpadów na obszarze swojej właściwości. Niezłożenie sprzeciwu dla zamierzonej wysyłki odpadów w ciągu 30 dni jest traktowane jako milcząca zgoda¹³. W Polsce, zgodnie z przepisem art. 11 u.m.o.o., uprawnienie do wyrażania sprzeciwu wobec dokonania międzynarodowego obrotu odpadami zostało powierzone Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska. W związku z koniecznością zapewnienia procedur odwoławczych określono, iż sprzeciw wyrażany jest w drodze decyzji. Ponadto w ustawodawstwie krajowym umożliwiono wyrażenie względnego sprzeciwu, określającego warunki, pod którymi obrót mógłby zostać dokonany. W przypadku ich spełnienia Główny Inspektor Ochrony Środowiska stwierdza, w drodze decyzji, o wygaśnięciu decyzji wyrażającej sprzeciw. O wyrażeniu sprzeciwu, jak i o jego wygaśnięciu Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, właściwego ze względu na miejsce

---

¹⁰ Dz. U. nr 215, poz. 2189.

¹¹ Dz. Urz. WE L 310 1994, s. 70-76.

¹² Ż. S e m p r i c h, *Sejm uregulował transgraniczny obrót odpadami*, „Rzeczpospolita” z dnia 16 lipca 2004 r.

¹³ Ś w i ą t e k, art. cyt., s. 27-28.

przyjęcia, wysyłki lub tranzytu odpadów. Te same organy Główny Inspektor Ochrony Środowiska informuje o braku sprzeciwu, gdy międzynarodowy obrót odpadami jest możliwy bez zezwolenia¹⁴.

Jeżeli Główny Inspektor Ochrony Środowiska nie wyrazi sprzeciwu, a wywóz odpadów jest możliwy bez zezwolenia, to zgłaszający wywóz odpadów informuje o tym marszałka województwa oraz wójta, burmistrza lub prezydenta miasta właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę posiadacza odpadów. Poza tym, gdyby podmiot, który zamierza dokonać przesłania odpadów z listy bursztynowej, nie chciał czekać na akceptację planowanej wysyłki w formie tzw. milczącej zgody, może uzyskać wcześniejszą zgodę, jednakże w takim przypadku musi ona mieć formę pisemną. Taką zgodę udziela jej lub odmawia jej udzielenia, w drodze decyzji, Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

Wywóz za granicę odpadów z listy czerwonej wymaga uzyskania pisemnego zezwolenia właściwej władzy krajowej i nie może nastąpić przed jej uzyskaniem. Zgodnie z prawem krajowym, zezwolenia w zakresie międzynarodowego obrotu odpadami są wydawane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w drodze decyzji. Organ ten, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, może żądać dodatkowych informacji dotyczących zamierzonego międzynarodowego obrotu odpadami. Wydanie zezwolenia na przywóz odpadów z zagranicy wymaga zasięgnięcia opinii organu właściwego do wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów oraz wójta, burmistrza lub prezydenta miasta właściwego ze względu na miejsce odzysku lub unieszkodliwiania. Organ opiniujący jest obowiązany przedstawić ją niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie czternastu dni od dnia doręczenia wniosku o wydanie opinii. Określenie stosunkowo krótkiego terminu na wydanie tej opinii wynika z konieczności przestrzegania terminów określonych przepisami Unii Europejskiej. Dlatego też przyjęto, iż niewyrażenie opinii w terminie czternastu dni uważa się za brak uwag. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, wydając zezwolenie, może w nim określić warunki przywozu odpadów z zagranicy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz sposób stwierdzenia wykonania tych wymogów. Przy wydaniu zezwolenia na przywóz i na wywóz odpadów może również żądać dostarczenia kopii następujących decyzji, jeżeli są wymagane na podstawie odrębnych przepisów: decyzji zezwalającej na użytkowanie

---

¹⁴ D u c z m a l, art. cyt., s. 96.

objektu budowlanego związanego z obrotem tymi odpadami, pozwolenia zintegrowanego, pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, pozwolenia na wytworzenie odpadów, zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów. Przyznanie organowi tych dodatkowych uprawnień zostało wprowadzone w celu umożliwienia pełnego skontrolowania legalności obrotu odpadami, a także funkcjonowania instalacji, w których ma zostać dokonany odzysk lub unieszkodliwienie¹⁵.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi jawny rejestr zgłoszeń, decyzji i wniosków o wydanie zezwoleń w zakresie międzynarodowego obrotu odpadami¹⁶.

Zgodnie z art. 14 u.m.o.o. w treści zezwoleń na międzynarodowy obrót odpadami obligatoryjnie ustanawia się zabezpieczenie roszczeń z tytułu możliwości wystąpienia negatywnych skutków w środowisku. Przy czym jeżeli obrót może być dokonany bez zezwolenia na międzynarodowy obrót odpadami, zabezpieczenie roszczeń ustanawia się w zezwoleniu na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów. Zabezpieczenie takie może mieć formę depozytu, gwarancji bankowej albo polisy ubezpieczeniowej, wskazaną we wniosku o wydanie zezwolenia. Zabezpieczenie roszczeń w formie depozytu jest wpłacane na odrębny rachunek bankowy, wskazany przez organ wydający zezwolenie, a zabezpieczenie w formie gwarancji bankowej albo polisy ubezpieczeniowej jest składane do organu wydającego zezwolenie. Treść gwarancji bankowej lub polisy ubezpieczeniowej powinna zawierać postanowienie, iż w razie wystąpienia negatywnych skutków w środowisku w wyniku niewywiązania się z obowiązków określonych w zezwoleniu na międzynarodowy obrót odpadami lub wynikających bezpośrednio z przepisów prawa, bank lub firma ubezpieczeniowa uregulują zobowiązania na rzecz organu wydającego takie zezwolenie. Po przedstawieniu wymaganych przepisami dokumentów, świadczących o wykonaniu kontraktu w zakresie międzynarodowego obrotu odpadami zgodnie z wszystkimi wymaganymi warunkami, na wniosek składającego zabezpieczenie, właściwy organ – w drodze decyzji –

---

¹⁵ Por. uzasadnienie do projektu ustawy z dnia 30 lipca 2004 r. o międzynarodowym obrocie odpadami; <http://www.sejm.gov.pl>

¹⁶ Wzór rejestru określa rozporządzenie ministra środowiska z dnia 30 września 2004 r. w sprawie określenia wzoru rejestru zgłoszeń, decyzji i wniosków o wydanie zezwoleń w zakresie międzynarodowego obrotu odpadami oraz sposobu jego udostępniania (Dz. U. nr 215, poz. 2190).

orzeka o jego zwrocie. W razie zaś stwierdzenia nieprzestrzegania wymogów określonych w zezwoleniach i nieusunięcia w wyznaczonym terminie negatywnych skutków w środowisku powstałych w wyniku prowadzonej działalności, organ właściwy do wydania zezwolenia orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu na ten cel zabezpieczenia w wysokości niezbędnej do usunięcia tych skutków.

Powyższe procedury obowiązują przy wysyłkach odpadów w obrębie Unii Europejskiej. Wysyłanie odpadów poza granice Unii jest ściśle ograniczone¹⁷. Podstawowa odmienność w procedurze obiegu dokumentów wynika z obowiązku ich wysyłania przez eksportera odpadów nie do władzy kraju przeznaczenia, lecz do władzy państwa wysyłki, które ma na podjęcie decyzji 70 dni. Rozstrzygnięcia w sprawach wysyłki odpadów są podejmowane przez władzę kraju wysyłającego w porozumieniu z władzą kraju przyjmującego i ewentualnie krajów tranzytowych. Transgraniczny ruch takich odpadów nie może więc wystąpić, jeżeli kraj przyjmujący nie zgadza się na import.

Odpady, które są przeznaczone do unieszkodliwiania, mogą być wysyłane na podstawie procedury przewidującej wydawanie pisemnej zgody. Należy podkreślić, iż rozporządzenie 259/93 określa wyraźnie, że zgoda taka musi być wydana, jeżeli przyjmujący odpady ma odpowiednie warunki techniczne do unieszkodliwiania odpadów. Wymogi stawiane przesyłkom odpadów importowanych nie mogą być surowsze niż warunki stawiane przesyłkom odpadów krajowych. Jedyną przeszkodą, która może być skutecznie stawiana transgranicznym przesyłkom odpadów do unieszkodliwiania, jest związana z zasadą bliskości. Warunkiem koniecznym do międzynarodowego obrotu odpadami jest zawarcie formalnego kontraktu pomiędzy dostawcą i odbiorcą odpadów.

Jeżeli odpady nie mogły być prawidłowo unieszkodliwione w kraju przyjmującym zgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu, liście przewozowym lub w umowie zawartej pomiędzy wysyłającym a odbiorcą odpadów, na wysyłającym ciąży obowiązek reimportowania takich odpadów¹⁸. Zgodnie z prawem krajowym w Polsce postanawia o tym Główny Inspektor Ochrony Środowiska, po nieskutecznym wykorzystaniu procedur określonych w art. 25 rozporządzenia 259/93, w drodze decyzji. Natomiast w sytuacji, gdy odpady zostały wwieziona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wyniku nielegalnego międzynarodowego obrotu odpadami, Główny Inspektor Ochrony

¹⁷ Por. dalej.

¹⁸ Ś w i ą t e k, art. cyt., s. 27-29.

Środowiska, w drodze decyzji, nakazuje odbiorcy odesłanie odpadów do kraju wysyłki lub określa sposób gospodarowania tymi odpadami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli za nielegalny międzynarodowy obrót odpadami odpowiedzialność ponosi wysyłający odpady. Z kolei, jeżeli za nielegalny międzynarodowy obrót odpadami odpowiedzialność ponosi odbiorca odpadów, wówczas Główny Inspektor Ochrony Środowiska określa sposób gospodarowania tymi odpadami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku, gdy odpady zostały wywiezione z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek nielegalnego międzynarodowego obrotu odpadami, za który odpowiedzialność ponosi wysyłający, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w drodze decyzji, nakazuje na koszt wysyłającego przywóz i zagospodarowanie tych odpadów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Specjalne procedury chronią przed wywozem niepożądanych odpadów z terytorium Unii Europejskiej kraje, które nie są członkami OECD. Najważniejsze zastrzeżenie zostało wprowadzone przez rozporządzenie Rady nr 120/97/WE z dnia 20 stycznia 1997 r., zmieniające rozporządzenie nr 259/93/ EWG w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar¹⁹. Istotą zmiany rozporządzenia 259/93 jest wprowadzenie bezwzględnego zakazu eksportu odpadów niebezpiecznych z krajów OECD do krajów nienależących do OECD. W zmienionym rozporządzeniu 259/93 zakazem eksportu poza OECD objęto wszystkie odpady z listy bursztynowej i czerwonej.

Pierwsza z tych procedur to określony w art. 17 rozporządzenia 259/93 obowiązek powiadomienia przez Komisję Europejską wszystkich krajów nienależących do OECD o odpadach z zielonej listy. Obowiązkiem Komisji było uzyskanie przed datą wejścia w życie rozporządzenia pisemnych potwierdzeń odpowiednich władz tych krajów, że takie odpady mogą być tam swobodnie przewożone, względnie ustalenie rodzaju procedur, które mają być stosowane dla kontroli ich eksportu do poszczególnych krajów. Wyniki ustaleń Komisji zostały zebrane i opublikowane w decyzji Komisji 94/575/WE z dnia 20 lipca 1994 r. określającej procedury kontrolne dotyczące niektórych przesyłek odpadów do niektórych krajów nie należących do OECD. Zawiera ona listę krajów, które odpowiedziały na noty Komisji, oraz określa ich wymagania co do poziomów kontroli w odniesieniu do poszczególnych odpadów. Można stwierdzić, że większość krajów poza OECD nie zaakceptowała procedury

---

¹⁹ Dz. Urz. WE L 22 1997, s. 14-15.

zielonej, tzn. braku kontroli eksportu odpadów. Decyzja ta, uważana za wadliwą pod względem prawnym, została w 1999 r. faktycznie zastąpiona dwoma rozporządzeniami.

Na podstawie rozporządzenia Rady nr 1420/99/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r., ustanawiającego wspólne zasady i procedury stosowane do wysyłek niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów nienależących do OECD, obowiązuje zakaz eksportu odpadów z zielonej listy do krajów, które poinformowały, że zakazały importu tego rodzaju odpadów całkowicie lub ze wskazanymi wyjątkami. Ponadto na podstawie rozporządzenia 1420/99 obowiązuje procedura uzyskiwania pisemnego zezwolenia („czerwona”) na eksport odpadów z zielonej listy do krajów, które nie odpowiedziały na powiadomienie Komisji.

Rozporządzenie Komisji nr 1547/1999/WE z dnia 12 lipca 1999 r., określające procedury kontrolne na mocy rozporządzenia Rady nr 259/93/EWG mającego zastosowanie do wysyłek niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów, do których nie ma zastosowania decyzja OECD C(92)39, zawiera listę krajów, które odpowiedziały na noty Komisji oraz określiły swoje wymagania co do poziomów kontroli w odniesieniu do poszczególnych rodzajów odpadów z zielonej listy²⁰.

Międzynarodowy obrót odpadami, z wyjątkiem obrotu wewnątrzspółnotowego, jest realizowany w określonych przejściach granicznych i urzędach celnych. Wyznaczone jednostki organizacyjne administracji celnej (urzędy i oddziały celne) muszą spełniać wymogi organizacyjne i techniczne dla prawidłowej realizacji zadań w zakresie kontroli zgodności zgłoszonego rodzaju odpadów z faktyczną zawartością ładunku przywożonego z zagranicy, wywożonego za granicę lub przewożonego tranzytem²¹.

Odpowiednie jednostki organizacyjne administracji celnej określa rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 września 2004 r. w sprawie urzędów celnych właściwych w sprawach międzynarodowego obrotu odpadami²². Dla administracji celnej omawiane zadania są istotnym elementem funkcji ochronnej i porządkowej realizowanych w zakresie regulacji obrotu towarowego z zagranicą. Przejścia graniczne określa Rozporządzenie Ministra

---

²⁰ Ś w i ą t e k, art. cyt., s. 29-30.

²¹ Por. uzasadnienie do projektu rozporządzenia z dnia 17 września 2004 r. w sprawie wykazu urzędów celnych właściwych w sprawach międzynarodowego obrotu odpadami; <http://www.mf.gov.pl>.

²² Dz. U. nr 209, poz. 2131.

Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 października 2004 r. w sprawie wykazu przejść granicznych, którymi realizowany jest międzynarodowy obrót odpadami²³.

Podsumowując omawiane zagadnienia należy wskazać, iż system regulacji zagadnień związanych z gospodarowaniem odpadami jest na tyle nieprzejrzysty i złożony, iż uchwalenie kolejnej ustawy regulującej zagadnienia dotyczące gospodarowania odpadami jest rozwiązaniem co najmniej dyskusyjnym. Regulacje mające służyć ochronie istotnego interesu publicznego o dużym znaczeniu praktycznym – zarówno ze względu na przedmiot ochrony, jak również skalę i warunki obrotu – powinny spełniać wyższe standardy techniki legislacyjnej. W praktyce może to zaważyć na jakości działania podmiotów administrowanych w tym zakresie, jak również na sposobie realizacji obowiązków ciążących na administrowanych. Można pokusić się o stwierdzenie, że zagadnienia dotyczące międzynarodowego obrotu odpadami powinny być uregulowane w jednym akcie prawnym, tj. w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach²⁴, gdzie powinna się znaleźć jednolita i kompleksowa regulacja omawianej problematyki.

BIBLIOGRAFIA

- D u c z m a l M., Międzynarodowy obrót odpadami, „Prawo i Środowisko”, 2004, nr 2.
- J e r z m a ń s k i J., Brak stabilności prawa, „Prawo i Środowisko”, 2003, nr 4.
- K ł o p o t e k B., Negocjacyjne zobowiązania Polski w zakresie gospodarki odpadami, „Prawo i Środowisko”, 2003, nr 4.
- S e m p r i c h Ź., Sejm uregulował transgraniczny obrót odpadami, „Rzeczpospolita” z dnia 16 lipca 2004 r.
- Ś w i ą t e k W., Transgraniczny obrót odpadami, „Odpady i Środowisko”, 2001, nr 4.
- Uzasadnienie do projektu ustawy z dnia 30 lipca 2004 r. o międzynarodowym obrocie odpadami; <http://www.sejm.gov.pl>

²³ Dz. U. nr 248, poz. 2494 z późn. zm.

²⁴ Dz. U. Nr 62, poz. 628 z późn. zm.

Uzasadnienie do projektu rozporządzenia z dnia 17 września 2004 r. w sprawie wykazu urzędów celnych właściwych w sprawach międzynarodowego obrotu odpadami; <http://www.mf.gov.pl>.

CONDITIONS OF THE TRADE ACTIVITY
IN THE FIELD OF INTERNATIONAL WASTE MANAGEMENT

S u m m a r y

The authors analyze the conditions of trade activity in the field of the international waste management, i.e. import of wastes from other countries to the Republic of Poland, transport of wastes from other countries by the Republic of Poland, and from the Republic of Poland to other countries. The conditions in the field of international waste management are regulated by community and national law. This kind of distinction should ensure complete cohesion of the rules of procedure in the field of international waste management. The system of control issues concerned with waste management is unclear and complicated. The issues concerning international waste management should be regulated in one act, i.e. in Act About Wastes – 27 April 2001, where the issues under discussion should be uniform and complex.

Translated by Tadeusz Karłowicz

Słowa kluczowe: prawo ochrony środowiska, prawo celne, handel międzynarodowy.

Key words: environmental law, custom law, international trade.